

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121554001
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6121554001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň a JUDr. Beáty Čupkovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava – Staré Mesto, Pribinova 25, IČO 35 807 598, zastúpeného: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava - Karlova Ves Majerníkova 3/A, IČO 42 185 190, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., E. C. F. XXX/XX, zastúpenému: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, so sídlom Považská Bystrica, Zakvášov 55, IČO 46 484 914, o zaplatenie 1.830,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. mája 2025, č.k. 12Csp/3/2023-152, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 1.347 eur, úroku 18,34 % ročne z dlžných súm, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z jednotlivých súm, 5 % ročného úroku z omeškania z jednotlivých súm, ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 301700238 zo dňa 31.10.2017 poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.400 eur s dohodnutými 36 mesačnými splátkami po 123,50 eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 15.11.2017. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas, a tým podľa zmluvy stratil výhodu splátok. V zmysle bodu 14. Všeobecných úverových podmienok došlo k zosplatneniu celého úveru dňa 11.12.2018. Žalovaný do podania žaloby uhradil z úveru celkovú sumu 2.053 eur z celkovej sumy 4.446 eur. Žalobca vo svojom Varovaní žalovanému zo dňa 30.11.2018 uviedol, že žalovaný je v omeškaní s úhradou v poradí 3. splátky vo výške 123,50 eur, splatnej dňa 15.11.2018 a vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok v celkovej výške 370,50 eur (: 3= 123,50 eur - pozn. súdu). Žalobca upozornil žalovaného, že uplynutím 3 mesiacov od omeškania 1. neuhradenej splátky alebo poslednej sa stáva splatný celý dlh. Upozornil ho aj na to, že v prípade neuhradenia chýbajúcich splátok do 5 dní, si dňa 20.12.2018 uplatní svoje právo na zosplatnenie celého úveru v celkovej výške 3.211 eur. Podľa Výpisu o úhradách úveru žalovaný naposledy uhradil mesačnú splátku úveru vo výške 123,50 eur dňa 14.08.2018, teda na základe Varovania už neuhradil žiadnu sumu. Žalobca Výzvou na úhradu zo dňa 20.12.2018 oznámil žalovanému, že stratil výhodu splácať úver v splátkach a celý dlh sa stal splatným naraz. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu 4 omeškaných mesačných splátok vo výške 494 eur a pokuty 30 eur, do 7 dní od doručenia tejto výzvy. Poukázal, že

žalovaný mal svoju vôľu úverovú zmluvu uzavrieť, čo potvrdil svojím podpisom, od zmluvy neodstúpil. Podľa žalobcu predmetná úverová zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti a jeho nárok nebol premlčaný.

3. Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu najskôr rozhodol tak, že ju rozsudkom zo dňa 27.11.2023, č.k. 12Csp/3/2023-110 výrokom I. zamietol a výrokom II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalobcu odvolací súd (Krajský súd v Trenčíne) uznesením zo dňa 37.03.2025, č.k. 17CoCsp/9/2024-134 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil z dôvodu, že súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu uplynutia 3-ročnej premlčacej lehoty podľa § 103 Občianskeho zákonníka, počítanej odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení poukázal na nedávnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. 1Cdo/53/2021 zo dňa 28.03.2023, podľa ktorej začne 3-ročná premlčacia lehota v danej veci plynúť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. V danej veci žalované právo podľa takto počítanej premlčacej lehoty nebolo premlčané.

4. Preto rozhodoval súd prvej inštancie o veci opätovne.

5. Súd prvej inštancie po dokazovaní skonštatoval, že výzva zo dňa 20.12.2018 by mohla byť oznámením o zosplatnení - uplatnením si práva na celý zostatok dlhu k predchádzajúcej výzve zo dňa 30.11.2018 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by žalobca vo výzve zároveň nežiadal zaplatiť žalovaného 4 nezaplatené splátky. Pri takomto právnom zhodnutí výziev zo dňa 30.11.2018 a 20.12.2018 išlo o neplatné zosplatnenie predmetného úveru ku dňu 20.12.2018, pričom bez zosplatnenia bol úver splatný - posledná splátka úveru - dňa 15.10.2020. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že podľa súdnej praxe, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, súd nemôže žalobcovi priznať nárok z iného dôvodu, pretože ide o iný skutkový stav. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na viazanosť súdu žalobným návrhom v zmysle § 216 CSP a podľa neho predčasné zosplatnenie a splatnosť jednotlivých mesačných splátok sú dva odlišné skutkové základy, preto súd nemôže pri neplatnom zosplatnení úveru žalobcovi priznať zaplatenie splatných splátok úveru. V danej veci sa žalobca nedostavil na pojednávanie dňa 28.05.2025, kde súd prvej inštancie uviedol predbežný právny názor o neplatnosti zosplatnenia zo dňa 20.12.2018 a o viazanosti žalobným návrhom v zmysle tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, žalobca nepožiadaval o zmenu žaloby, preto súd prvej inštancie zamietol žalobu v súlade s uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s poukazom na § 216 CSP.

6. Súd prvej inštancie tiež poukázal na skutočnosť, že ak by aj vychádzal z platného zosplatnenia predmetného úveru ku dňu 20.12.2018, skúmal by zákonnosť ostatných náležitostí úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie zistil, že v úverovej zmluve zo dňa 31.10.2017 je uvedená RPMN vo výške 19,97 % a celková suma k úhrade 4.446 eur. Výpočtom RPMN z údajov z úverovej zmluvy zistil RPMN vo výške 20,66 % a celkovú sumu vo výške 4.446 eur. MF SR uviedlo na svojej webovej stránke najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2017 pre úvery splatné do 5 rokov vo výške 20,24 %. Z uvedeného vyplýva, že údaje v úverovej zmluve prekračujú v neprospech spotrebiteľa skutočnú hodnotu RPMN, ako aj najvyššiu prípustnú výšku odmeny, v dôsledku čoho by bolo možné úver pri „platnom“ zosplatnení považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d), g) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobcovi priznať len zvyšok nezaplatenej istiny vo výške 1.347 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.2020 v zmysle žaloby. Avšak súd vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k § 216 CSP, vyššie uvedeného. Zároveň žalovanému priznal nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Žalobca svoje odvolanie podal z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzatvorili dňa 31.10.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 301700238, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 3.400 eur. V zmluve žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca

nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického, či fyzického nátlaku. Ďalej namietal, že žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom. Taktiež namietal, že výška RPMN bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalobca oboznámený, a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu dôvodov ustanovených v § 11 ods. 1. Nakoľko však nedošlo k naplneniu týchto dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalobca žiada úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril s tým, že rozhodnutie súdu, ktorým súd žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, považuje za správne. Súd prvej inštancie podľa tvrdenia žalovaného vykonaným dokazovaním správne zistil, že zosplatnenie úveru je neplatné, nakoľko dojednanie o automatickom zosplatnení bez ďalšieho písomného oznámenia žalovanému je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Taktiež považuje za správne, keď súd výzvy žalobcu na úhradu zo dňa 30.11.2018 a 20.12.2018 považoval na neurčité a nezrozumiteľné a v konečnom dôsledku za neplatné. Preto súd správne ustálil, že bez zosplatnenia bol úver splatný v dohodnutých splátkach, pričom posledná splátka bola splatná dňa 15.10.2020. Súd však prihliadol na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Cdo/85/221 zo dňa 12.02.2024, na ktoré poukázal žalovaný svojím podaním zo dňa 21.05.2025, ktoré podanie žalovaný ešte pred pojednávaním, a to dňa 22.05.2025, doručil aj žalobcovi, a na ktoré žalobca nijako nereagoval. Žalobca svoje skutkové tvrdenia nezmenil, preto súd vychádzal z právneho názoru NS SR k § 216 CSP, čo uviedol v bode 22. svojho rozhodnutia. Poukázal tiež na to, že v obdobných veciach rovnaký právny názor zaujal aj Krajský súd Trenčín napr. v rozhodnutí, sp. zn. 6CoCsp/37/2022 zo dňa 28.03.2023, rozhodnutí, sp. zn. 16CoCsp/13/2024 zo dňa 20.11.2024. Žalobca v odvolaní namietal, resp. poukázal na skutočnosti, ktoré súd v odôvodnení rozhodnutia síce uvádza, ale pri rozhodovaní na ne neprihliadol, nakoľko súd vychádzal zo skutočnosti, že zosplatnenie úveru je neplatné a toto právne posúdenie veci žalobca nenamietol. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, čo znamená, že odvolanie môže prejednať len v medziach, v akých odvolateľ napáda rozhodnutie, navrhuje, aby súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

10. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti podanej žaloby.

11. Súd prvej inštancie správne ustálil, že pokiaľ žalobca tvrdil, že splatnosť celého úveru bola zmluvne dojednaná automaticky, je takéto zmluvné dojednanie neplatné a akákoľvek dohoda o splatnosti celého záväzku v rozpore s podmienkami ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je neplatná.

12. Nad rámec odôvodnenia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že veriteľ mohol žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, a to za dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo žalobca neučinil. Akákoľvek dohoda, ktorá má za následok zosplatnenie celého dlhu spotrebiteľa okamžite, bez predchádzajúceho upozornenia vyžadovaného ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatná. Rovnako je takéto dohoda neplatná, ak podľa nej splatnosť celého spotrebiteľského úveru nastane síce po upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak bez ďalšieho úkonu veriteľa, t. j. bez toho, aby veriteľ o zaplatenie celej svojej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky požiadal. Ustanovenie zmluvy, ktoré taký postup

umožňuje, je v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré jednoznačne ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, teda neumožňuje automatické zosplatenie, pričom uvedené zákonné ustanovenie zároveň v druhej vete určuje čas, dokedy môže veriteľ toto svoje právo použiť - najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Pokiaľ si žalobca zároveň uplatňoval nárok na tom tvrdenom skutkovom základe, že omeškaním žalovanej nastalo podľa zmluvného dojednania automatické zosplatenie celého úveru, nemožno mu priznať uplatnený nárok na inom skutkovom základe, t. j. takom, že by mu bol nárok priznaný z titulu toho, že nastala splatnosť jednotlivých splátok, v súvislosti s čím odvolací súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, na ktoré už v napadnutom rozsudku správne odkázal súd prvej inštancie.

13. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať, a že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, tak takáto argumentácia je zjavne irelevantná, keďže žaloba nebola zamietnutá z dôvodu nedostatku vôle na strane žalovaného, ale z dôvodu nedodržania zákonného postupu na strane žalobcu pri zosplatení úveru.

14. Žalobca v odvolaní tiež namietal, že výška RPMN bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere a žalovaný bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN bol uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalovaný oboznámený, a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Nakoľko nedošlo k naplneniu predpokladov v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Odvolací súd k tomu uvádza, že na výsledok konania, ktoré spočívalo v zamietnutí žaloby po konštatovaní súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatenia predmetného úveru a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 by už nemalo vplyv posudzovanie správnosti výpočtu RPMN.

15. Vzhľadom na uvedené rozhodol súd prvej inštancie vecne správne a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).